

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
УПРАВА ЗА ТРЕЗОР
ДИРЕКТОР

Број: 402-660/2009-001
Београд, 27.04.2009. године

120-15

120-01-98/09

04.11.09

08

120-15

120-01-98/09

8.08.09

22.04.09

Република Србија
МИНИСТАРСТВО ПРАВДЕ
-Г-ђа Вукица Бућковић, помоћник министра-

Београд
Немањина 22 - 26

Поштована,

У вези вашег дописа Број: 120-01-98/2009-15/1 од 12.04.2009. године, у коме тражите мишљење у вези исплате минималне зараде намештеницима, у прилогу овог дописа достављамо вам мишљење Републичког секретаријата за законодавство 01 Број:120-01-72/2007 од 15. октобра 2007. године, а у вези исплате минималне зараде намештеницима.

С поштовањем,

ДИРЕКТОР
Марија Маричић

Република Србија
МИНИСТАРСТВО ПРАВДЕ

Група за интерну ревизију

Број: 120-01-98/09-15/2

Датум: 19.06.2009. године

Београд

РАСПИС

ОКРУЖНИ СУД
-Председнику-

Министарство правде је, дописом 120-01-98/09-15/1 од 12. априла 2009. године, а у складу са чланом 6. Закона о министарствима („Службени гласник РС“, број 65/2008), тражило мишљење од Министарства финансија у вези исплате минималне зараде намештеницима.

Имајући у виду да Закон о платама државних службеника и намештеника није посебно уредио питање остваривање права на минималну зарadu, затражено је мишљење о томе да ли намештеник који је остварио рад у пуном радном времену, тј. у времену које се сматра пуним радним временом и који је за тај рад примио плату мању од прописаног износа минималне зараде, остварује право на исплату минималне зараде.

Министарство финансија је овом министарству, проследило мишљење Републичког секретаријата за законодавство у вези исплате минималне зараде намештеницима, број 120-01-72/2007 од 15. октобра 2007. године.

У прилогу овог акта, достављамо Вам, на даљу надлежност, мишљење Републичког секретаријата за законодавство и допис Министарства финансија број 402-660/2009-001 од 27. априла 2009. године, којим је прослеђено наведено мишљење.

Молимо Вас да овај акт проследите свим подручним судовима.

Припремила:
Снежана Нетковић

РЕПУБЛИЧКИ СЕКРЕТАРИЈАТ
ЗА ЗАКОНОДАВСТВО
01 Број: 120/01-72/2007
Датум: 15. октобар 2007.
Београд
Д

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
БЕОГРАД
ПРИХВАЋЕНО 22 OCT 2007
01/01/01
401-1940-2/07-01-000

Милоша Милић
Заменик
Директор

МИНИСТАРСТВУ ФИНАНСИЈА
-УПРАВИ ЗА ТРЕЗОР-
Директору-

БЕОГРАД

У вези с вашим актом број: 401-1940/07-001 од 21. септембра 2007. године, којим сте од Републичког секретаријата за законодавство затражили мишљење о примени одела III, став 1. Закона о раду, односно о томе да ли државни службеници и намештеници чији је плата, утврђена применом Закона о платама државних службеника и намештеника, мања од минималне зараде имају право на исплату минималне зараде у складу са општим прописима о раду, обавештавамо Вас следеће.

Законом о државним службеницима („Службени гласник РС”, бр. 79/05, 81/05-исправка, 83/05-исправка, 64/07 и 67/07-исправка) уређена су права и дужности државних службеника и поједина права и дужности намештеника, и прописано је да се на права и дужности намештеника примењују општи прописи о раду и посебан колективни уговор за државне органе, ако општим или посебним законом није drukчије одређено (члан 4, став 3); да намештеник има право на плату, накнаде и друга примања према закону којим се уређују плате у државним органима (члан 171, став 4).

Законом о платама државних службеника и намештеника („Службени гласник РС”, бр. 62/06, 63/06-исправка и 115/06-исправка) уређене су плате, накнаде и друга примања државних службеника и намештеника и прописано је да основна плата припада намештенику који ради пуно радно време или радно време које се сматра пуним радним временом (члан 40, став 2), као и да накнада плате државног службеника, односно намештеника, коју остварује за време привремене спречености за рад не може бити нижа од минималне зараде утврђене општим прописима о раду (члан 33. и члан 49, став 1).

Законом о буџету Републике Србије за 2007. годину („Службени гласник РС”, број 58/07) утврђена је основна за обрачун и исплату плата државних службеника и намештеника (члан 7).

Специјално-економски савет донео је Одлуку у којој је утврдио да минимална зарада без пореза и доплатива, за период јул - децембар 2007. године износи 63,50 динара (160,00 по радном часу) („Службени гласник РС”, број 64/07).

Из наведеног произилази да је Закон о платама државних службеника и намештеника уредно питање остваривања права на накнаду плате државног службеника, односно намештеника, коју остварује за време привремене спречености за рад, и то тако да она не може бити нижа од минималне зараде утврђене општим прописима о раду; да није уредно питање остваривања права на минималну зараду, ако је плата државног службеника

и) намештеника мања од прописаног износа минималне зараде; да према прописаним износу оставине за одређену и издвојену плату државних службеника и намештеника и износу минималне зараде свако намештеницима из појединих платних група могу остварити право на плату која је мања од прописане минималне зараде; да намештеник у органу државне управе има право на плату према посебном закону којим се уређују плате у државним органима; да се плата намештенику исплаћује за пуно радно време или радно време које се сматра пуним радним временом; да се у погледу ових питања која нису посебно уређена законом којим се уређују радни односи у државним органима и плате у тим органима на намештенике примењују општи прописи о раду; да се супсидијарном применом општих прописа о раду обезбеђује једнак правни положај државних службеника и намештеника са запосленима код другог послодавца у остваривању минималних права.

Према томе, изађући у виду то да Закон о платама државних службеника и намештеника није посебно уређивао остваривања права на минималну зараду и то да се по основу примене општих прописа о раду намештеницима у државним органима обезбеђује остваривање нетовених права који могу да остварују запослени код другог послодавца, намештеник у органу државне управе коме је основна плата коју оствари применом одређеног Закона о платама државних службеника и намештеника нижа од прописане минималне зараде има право да под условима и на начин прописаним општим прописима о раду оствари право на прописану минималну зараду.

Законом о раду („Службени гласник РС”, бр. 24/05 и 61/05) прописано је: да запослени има право на минималну зараду за стандардни учинак и пуно радно време, односно радно време које се изједначава са пуним радним временом (члан 111, став 1); да је, ако послодавац и запослени уговоре минималну зараду, послодавац дужан да ту зарату исплати запосленом у иста или у већој извршеној извршавајућом одлуком, за месец у којем се врши исплата (члан 111, став 2).

Из наведеног проистиче да се минимална зарада исплаћује за стандардни учинак и пуно радно време, односно радно време које се изједначава са пуним радним временом и да се право запосленог на исплату минималне зараде уговара, односно утирђује уговором о раду.

Према томе, намештенику који је у органу државне управе остварио рад у пуном радном времену, односно радном времену које се сматра пуним радним временом и који је за тај рад примио плату мању од прописаног износа минималне зараде обезбеђује се исплата минималне зараде у прописаном износу, а орган државне управе исплату минималне зараде обезбеђује, са заеном члану 171, став 1, тачка 5) Закона о раду, изменом уговора о раду са намештеником, односно измичивањем анекса тог уговора.

ДИРЕКТОР

Балиновац